

ריכוז פניות לוועדה המייעצת לבחינת כללי לע"מ

המגיב/ה	שיוך מוסדי	טענות/בקשות
משה רונן (ריינש)	חבר בצוות ארגון העיתונאים	להוסיף סעיף בכללים שמאפשר הענקת תעודות לעיתונאים ותיקים המועסקים בארגוני עיתונאים מוכרים. אותם עיתונאים ותיקים – שבחרו לייצג את חבריהם למקצוע ושהחזיקו תעודת לע"מ במשך המש שנים לפחות – יכולים להיות גורם מתווך בין עיתונאים ובין גורמי הביטחון בעת סיקור אירועים רגישים שהגישה אליהם היא באמצעות תעודת לע"מ. (דוגמה לכך היא מהומות הר הבית, במהלכן היו עימותים בין עיתונאים שביקשו להיכנס לעיר העתיקה כדי לסקר -- ובין שוטרים שהגבילו את גישתם למקום. העיתונאים הותיקים בעלי התעודה יהיו גורם מניעת שיפוט בין הצדדים.) מבקש להופיע בפני הוועדה. מודים כי המכתם נשלח במטות. הארגון מגבש עמדה בנושא ומבקש להופיע בפני הוועדה ולהציג עמדתו כע"פ
מאיה רומן	עורכת מגזין מטרופוליס; פרילנסרית במספר אתרי חדשות; ממייסדות "פוליטיקלי קוראת"	לקחת בהשבון, נוסף על ממוצע הכניסות היומי לאתר, גם את הנוכחות של אמצעי התקשורת ברשתות החברתיות. בדומה לטענות שעלו בישיבה הראשונה, הטענה היא שגופי תקשורת אלטרנטיביים -- שמשפיעים מאוד ברשתות החברתיות אך אינם עומדים בממוצע הכניסות -- מקופחים לעומת התקשורת הממוסדת לעניין קבלת התעודה. למשל, לדף הפייסבוק של המיזם התקשורתי "פוליטיקלי קוראת" 42 אלף עוקבים. הוא השיק את ההאשטג #יותרמבוכרים שהגיע למעל חצי מיליון איש. העיתונאיות במיזם מייצרות תחקירים וכותבות טורי דעה. אבל בגלל שממוצע הכניסות לאתר אינו עומד ברף הקבוע בכללים, הן לא מקבלות תעודת עיתונאי.
לילך דה-פז	עורכת הבלוג Cherchez la femme	יש להחריג בלוגרים מהסעיף העוסק בממוצע הכניסות לאתר, כך שמתן התעודה עבורם לא יהיה על בסיס כמותי -- אלא על בסיס איכותי -- כשאיכות התוכן של הבלוג וחשיבות קיומו באינטרנט ייבחנו ע"י ועדה חריגים. (קריטריונים איכותניים דומים מפעילה עיריית שיקאגו. להרחבה, ראו טבלת סקירה בין-לאומית.)

ריכוז פניות לוועדה המייעצת לבחינת כללי לע"מ

מציע שלוש הצעות – ראשית, יש להעניק את התעודה בהתבסס על – (1) קריטריון טכני – המערכת של אתר ההדשות תהיה דומה למערכת מסורתית בפרינט (יש עורך, מערכת, כותבים קבועים ואורחים). בלוגרים יחידים הם חריג, כשניתן להעניק להם תעודה בהתחשב במהות פעילותם. (2) קריטריון מהותי -- התוכן שבאתר צריך להיות דומה באופן מהותי לתוכן של עיתון בפרינט. כלומר, עליו להיות תוכן חדשותי שכולל כתבות ומאמרי דעה (כפי שנקבע גם בפסיקה האמריקנית). שנית, יש לקבוע "תקופת הכשרה" והתנסות של חצי שנה באופן דיפרנציאלי לפי קריטריונים ברורים וקבועים (לא מפרט מעבר לכך). שלישית, מציע לצמצם את רשימת "מקצועות התקשורת" המופיעה בסעיף 1 לכללים, כך שלא תכלול מקצועות שלא רלוונטיים לאמצעי התקשורת בעת הנוכחית.	עורך-דין, יועץ משפטי לאיגוד הישראלי לעיתונות תקופתית	דוד סגדובסקי
יש להעניק תעודת לע"מ ליוצרים דוקומנטריים, מכיוון שעוסקים בתחום שנושק לתחום העיתונות; וגם לפלטפורמות דיגיטליות שמופצות לציבור ומעבירות מידע חדשותי (לא מפרט מעבר לכך). בנוסף, יש לשנות את סעיף 5 לכללים – שקובע שתעודות לע"מ יינתנו לעיתונאים ופריילנסרים ש"עיקר עיסוקם" בתחום אמצעי התקשורת למשך תקופה של שנה או שנתיים. הטענה היא שלע"מ לא צריכה להקשות על עיתונאים בעלי רזומה בטלוויזיה ובדיגיטל, שכבר הונפקה להם תעודה בעבר – ולעכב את ההוצאה המחודשת של התעודה למשך חודש או חצי שנה, כפי שקורה היום. (עם זאת, היא לא מפרטת מהי תקופת החידוש הרצויה לדעתה).	יוצרת דוקומנטרית	ציפי קרליק
יש להגביל את מועד הגשת הבקשה לתעודה רק לעיתונאי שהוכיח שעבד במשך חצי שנה לפחות, בתחום התקשורת. יש לבחון מחדש את ההגדרה של "מקצועות תקשורת בסעיף 1 לכללים.		אנונימי

ריכוז פניות לוועדה המייעצת לבחינת כללי לע"מ

דני בר	בעל בלוג תיירות	יש לקבוע ארבעה סוגים של תעודות לע"מ: (1) תקשורת בין"ל; (2) עיתונות ממוסדת (כתובה ודיגיטלית); (3) תקשורת ברשתות החברתיות; (4) אתרים ובלוגים עצמאיים (זאת, בשונה מהמלצת הוועדה המייעצת הקודמת שמיושמת כיום, לפיה דווקא יש לאחד את סוגי התעודות השונים שהונפקו ע"י לע"מ תחת כותרת גג וזה אחת – תעודת לע"מ). הסיבה לכך, בדומה לטענתה של מאיה רומן לעיל, היא שדפי פייסבוק וטוויטר, הזוכים לחשיפה רבה, לא מקבלים תעודה, ובכך מופלים אל מול אלה שעומדים בתנאים הכמותיים וכן מקבלים.
הדר כהן	כתב ועורך במקומון אוננו News	יש להחריג אתרי חדשות מקומיים מהסעיף העוסק במוצא הכניסות לאתר, כך שמתן התעודה עבורם לא יהיה על בסיס כמותי – אלא על בסיס איכותי – כשמתן התעודה יתבסס על אמינות האתר וכותביו. כך, האתרים יימדדו לפי כמות התכנים המקוריים; תדירות החלפת הכתבות; היחס בין פרסום באנרים לתוכן חדשותי; ובין תוכן שיווקי והודעות יח"צ לתוכן מקורי. מבקש להופיע בפני הוועדה ובכך לייצג אתרי חדשות מקומיים עצמאיים.
רותם נועם	עורך המקומות 'ערב ערב באילת'	מציע שתי הצעות לגבי מתן תעודות לאתרי חדשות מקומיים – ראשית, יש להחריג לחלוטין אתרי חדשות מקומיים מהסעיף העוסק במוצא הכניסות לאתר, ובכך לאפשר להם להמשיך לקבל תעודה גם אם לא עומדים ברף הכניסות הנדרש. הטענה היא שאם לא תהיה החרגה, הסעיף יכחיד את העיתונות המקומית – שיש לה חשיבות בקרב ציבור התושבים ברשות המקומית – כאשר היא תיהפך ממודפסת לאינטרנטית. הטענה על אודות חשיבותו של המקומון לתושבי הרשות המקומית -- בעיקר ערים קטנות ומועצות מקומיות -- מתבססת על נתונים כמותיים, ומביאה את המקומון באילת כדוגמא. ראשית, לפי הלמ"ס, באילת חיים כיום 50 אלף תושבים, כש-74% מהם מעל גיל 18, כך שפוטנציאל הגולשים שייכנסו לאתר -- בהנחה שרק גולשים מאילת נכנסים לאתר -- מוגבל ל-37 אלף איש. בנוסף, בשנת 2017, ממוצע

ריכוז פניות לוועדה המייעצת לבחינת כללי לע"מ

	הכניסות היה היומי היה 2460 ליום (פחות מרבע מהקבוע בכללים), וממוצע המשתמשים הייחודיים הוא 41 אלף. בהנחה שכ-75% מהכניסות היו של תושבי העיר אילת, 31 אלף מתוך 37 אלף תושבי העיר משתמשים באתר. מכאן, שלמרות הרוב המכריע של האוכלוסיה המקומית משתמש באתר, ובהינתן שהמקומון הוא אינטרנטי בלבד (בשונה מהמצב היום, בו הוא גם מודפס), המערכת לא תוכל להמשיך ולהחזיק בתעודות ומשכך תיפגע עבודתה העיתונאית. הצעה נוספת היא שינוי כלל מספר הכניסות היומי והוספת חריג הייחודי לאתרי חדשות מקומיים --- הכלל המוצע יישאר כמותי, אך מספר הכניסות היומי הממוצע ירד מ-10,000 ל-1,000 ליום. זאת, ללא אבחנה בין אתר חדשות מקומי או ארצי כשם שמס' העותקים הנדרש משניהם (לפחות 5,000) הוא זהה. (עם זאת, יש לציין שהוועדה הקודמת דחתה את טענת אתר "סקופ" להשוות בין הדרישות לצורך קבלת תעודה בעיתון מודפס ובאתר אינטרנטי; ואילו כאן הדרישה היא שמס' הכניסות לאתר יהיה נמוך ממס' העותקים של עיתון מודפס.) החריג לכלל יהיה "איכותני". לפיו, במקרים שבהם 70% מהתוכן של אתר מסוים עוסקים בתכנים הנוגעים למועצה אזורית או רשות מקומית מסוימת, ניתן יהיה להעניק תעודה גם אם ממוצע הכניסות היומי יהיה נמוך מ-1,000, והכל בכפוף לשיקול דעתה של לע"מ כרשות מנהלית. (החשש שעולה מכאן הוא שהחריג הרחב יחסית עשוי להפוך להחלה חריגה של הכלל.)
חיים הר-זהב עורך, "המקום הכי חם בגיהינום"	עמדתה של לע"מ – לפיה המשמעות של הענקת תעודות עפ"י מדד איכותני כמוה כהכרעה של גוף ממשלתי "מהי עיתונות", בעוד שתפקידה של העיתונות הוא לבקר את אותה ממשלה ממש – היא נכונה. עם זאת, אין קשר מובהק בין המדד הכמותי שלע"מ קבעה בדבר ממוצע הכניסות לאתר למהות התוכן העיתונאי, כשם שאין קשר בין רייטינג להיותה של תכנית טלוויזיה מוצר עיתונאי. משכך, מציע מדד כמותי-איכותי לפיו יינתנו תעודות לכלי תקשורת עם ממוצע כניסות קטן (למשל, "המקום הכי חם בגיהנום"), בהתבסס על 24 פולואפים בשנה קלנדרית בידיעות חדשותיות של כלי תקשורת גדולים, בהן מצוין מקור המידע (למשל, ידיעה בהארץ או בחדשות 10 שבה כתוב "כפי שפורסם באתר המקום הכי

ריכוז פניות לוועדה המייעצת לבחינת כללי לע"מ

		חם בגיהנום"). <u>היתרונות של המדד –</u> (1) ההכרה בכלי התקשורת הקטנים נעשית דרך כלי תקשורת גדולים וותיקים המוכרים כבר ע"י לע"מ --- בצורה כזו, אם העורכים של כלי התקשורת הגדולים, שיש להם רזומה בעולם העיתונות, מתבססים על ידיעות בכלי התקשורת הקטנים, הרי שהם סבורים שאותם אתרים הם חשובים ומהימנים. בנוסף, כך גם יסוננו החוצה אפשרויות של "שמור לי ואשמור לך" שבו שני כלי תקשורת קטנים מפרגנים זה לזה כשלאחד מהם תעודת לע"מ, בתמורה למשהו. (2) מדד של פולואפים בידיעות חדשותיות בוחן עיתונות טובה ומשמעותית ומעיד על השיבות אותו כלי תקשורת כמיצר תוספת לשיח. (3) מבחן של 24 פולואפים בשנה הוא סביר. אפשר שלכלי תקשורת קטן יהיה סקופ שמטלטל את המדינה, ואז יוכל "לסגור" את הכמות במחיר אייטס גדול אחד (למשל, פולואפ בתשעה כלי תקשורת מוכרים אחרים כבר יוריד יותר משליש מהכמות השנתית הדרושה). אם לא יצליח, גם ממוצע של שני פולואפים בחודש ניתן להשגה. (4) הפולואפים יכולים להיות ברדיו, בטלוויזיה ובאינטרנט.
ניב ליליאן	עורך ערוץ הטכנולוגיה והמידע, ישראל היום	לא מציע הצעות. מבקש לפרט אותן בפני הוועדה.
חגי מנטור	מנכ"ל 972 לקידום עיתונות אזרחית	1. הגדרת אמצעי תקשורת: במציאות האינטרנטית של 2018 אין מקום למדוד את השפעתו, תפוצתו וחשיבותו הציבורית של כלי תקשורת מקוון רק באמצעות מדד הכניסות של קוראים שונים ליום. יש להביא בחשבון גם רכיבים נוספים, כמו מספרי עוקבים ונחשפים לתכני כלי התקשורת בפלטפורמות כמו פייסבוק, טוויטר, רשימות תפוצה (ניוזלטרס), טלגרם, וואטסאפ ואחרות – שכולן מהוות מדדים טובים לא פחות לתפוצה ולהשפעה. מדדים נוסף שיכולים לשמש להערכת היותו של אמצעי תקשורת ראוי להכרה של לע"מ הם כמות ידיעות פולו-אפ שמתפרסמות בכלי תקשורת אחרים (ומוכרים על ידי לע"מ) בעקבות פרסומים ראשוניים של כלי התקשורת שעומד למבחן, ו/או שינויי מדיניות בולטים של גופי ממשל או תאגידים בעקבות חשיפות. כמו כן, גם קצב התחלופה

ריכוז פניות לוועדה המייעצת לבחינת כללי לע"מ

של ידיעות באתרים המוגדר כרגע בכללים הוא גבוה ביותר. גופי תקשורת קטנים, שהלקם משקיעים יותר בכתבות מגזיניות ובתחקירי עומק ופחות בחדשות, יכולים לעשות עבודה עיתונאית לכל דבר ועניין, אך לא יגיעו לתחלופה של 50% מהידיעות כל יום, או ל-90% כל שבוע. קריטריון זה צריך להיות מוסר כליל, או להיות מוחלף בדרישה לפרסום אחת לכמה זמן, שמעיד על פעילות באתר, אך לא מעבר לכך. 2. התנאים לקבלת תעודות: במציאות של פעילות אינטנסיבית של בלוגרים ועיתונאים עצמאיים, אין מקום להתניה הקושרת בלעדית בין עיסוק ופרנסה בתחום העיתונות לבין קבלת תעודה. עיתונאים עצמאיים מוצאים פרנסה במגוון תחומים, אך משקיעים מזמנם הפרטי בעבודה עיתונאית לכל דבר ועניין, והאינטרס הציבורי הוא שתנתן להם אותה גישה למקורות כמו מי שעיקר עבודתם בעיתונות. מכיוון שכך יש ליצור מסלולים מקבילים לקבלת תעודות לע"מ גם עבור מי שאין פרנסתם בעיתונות. בדומה לעיתונאים מועסקים, גם כאן יש מקום לבקש לראות פרסומים ולוודא שהמבקש אכן מפרסם תוכן עיתונאי (כתבות, תחקירים וכן הלאה), ו/או ניתן לברר אם הכותב מפרסם באמצעי תקשורת מוכר) גם אם אינו מקבל ממנו תשלום) או אם הבלוג שלו עומד בדרישות כפי שהמלצנו לתקן אותן בסעיף 1. כמו כן, יש צורך מוגדל לוודא שפרנסתו של המבקש לא נוגעת בשום צורה בתחומי הדוברות, לובי, יחצנות, קידום מכירות או תחומים דומים שמעמידים ניגוד עניינים ברור בכתובה העיתונאית. אבל הצורך בתעודות לע"מ לכותבים עיתונאים שאינם עובדים במקצוע הוא מרכזי ביותר. 3. הפסקות בפעילות העיתונאית: לע"מ דורשת כיום רציפות עבודה של עיתונאי במקצוע בשנה האחרונה כתנאי לקבלת תעודה. נוכח חוסר היציבות העמוק של עולם העיתונות כיום, לצד נסיבות משתנות של מבקשים (לרבות היריון ולידה, מחלות קשות או נסיבות אישיות נוספות), יש מקום לאפשר הפסקות בפעילות העיתונאית על בסיס ותק במקצוע. עיתונאי שהחזיק בתעודה על פני חמש שנים לפחות צריך להיות מסוגל לא לעבוד בתחום שנה אחת, ועדיין להיות זכאי לתעודה. כנ"ל לגבי עיתונאי שהחזיק בתעודה עשר שנים לפחות, ולקח הפסקה של שנתיים. 4. ועדת חריגים: במציאות התקשורתית המשתנה במהירות, יש להכיר מראש בעת שינוי הכללים בכך שהעבודה העיתונאית בעוד שנים מעטות לא תראה כפי שהיא נראית כיום. מכיוון שכך, מן הראוי להקים ועדת חריגים שתהיה מורכבת מעיתונאים שימונו על ידי	
--	--

ריכוז פניות לוועדה המייעצת לבחינת כללי לע"מ

		ארגון העיתונאים בישראל ו/או מועצת העיתונות. הוועדה תוכל לטפל הן באמצעי תקשורת שמבקש הכרה ולא עונה על מלוא הדרישות להכרה באמצעי תקשורת, והן בקשות פרטניות לתעודת לע"מ, ותוכל להשתמש בכלים מקצועיים כדי לבחון אפשרויות להענקת הכרה ו/או תעודה לפונים שאינם עומדים בקריטריונים הרשמיים. 5. אוכלוסיית היעד: בשם עקרון השוויון, יש להרחיב את הנגישות לקבלת תעודות לע"מ לכל מי שמתגורר כחוק בשטחים הנשלטים על ידי ישראל במישרין או בעקיפין, ולא רק לאזרחים ולתושבים. לחלופין, יש להבהיר שלע"מ פועלת רק ביחס לאמצעי תקשורת ומבקשים שחיים בתוך גבולות המדינה המוכרים באופן בינלאומי, ולא בשטחי המשטר הצבאי. ללא הבהרה כזו לכאן או לכאן, קובעת לע"מ הלכה למעשה אפליה מובנית בין תושבי הגדה המערבית, כשרק יהודים-אזרחים זכאים לגישה לתעודות, ופלסטינים שהם נתיני המשטר הצבאי – אינם זכאים לאותן תעודות ממש. ישמח לפרט בע"פ או בכתב בפני הוועדה
יצחק כרי	מנכ"ל ומ"מ יו"ר האיגוד הישראלי לעיתונות תקופתית	1. באיגוד פועלת ועדת חברות אשר בודקת את זכאותם של המבקשים להתקבל כחברים לפי קריטריונים קבועים ובהם העתקי כתבות עדכניות שהם פרסמו בעיתונות התקופתית. 2. תעודות העיתונאי שלנו ממוספרות במספר סידורי וזוכות להכרה ברחבי העולם. 3. לאחרונה, לא אושרו עיתונאים, חברי האיגוד, להיכנס ולסקר אירועים בהם מופיעה אישיות מאובטחת או לבית הנשיא ונדרשו להציג תעודת לע"מ בלבד. 4. ידוע לנו כי נדרשת הסכמה לבדיקה מראש של גורמי האבטחה, כפי שנהוג לגבי עיתונאים נושאי תעודת לע"מ. 5. באיגוד פועלת ועדה לקשר עם לע"מ ומועצת העיתונות בישראל בראשה מנכ"ל האיגוד. אנו בטוחים שנמצא אופן קשבת לפתרון סוגיית הסיקור העיתונאי של הגורמים המאובטחים. נשמח להופיע בפני הוועדה ולהציג את עמדתנו.
אלעד מן	יועמ"ש "הצלחה" ויו"ר עמותת העין השביעית	1. ככלל, אין מקום לאבחנה מלאכותית או שרירותית בין אמצעי תקשורת כתובים, מודפסים או משודרים לבין פלטפורמות דיגיטליות לשם הגדרתן כ"אמצעי תקשורת" לעניין תעודות לע"מ. ככל שיגובשו מבחנים או תנאי סף לשם הכרה במסגרת פעולה כלשהי ככלי

ריכוז פניות לוועדה המייעצת לבחינת כללי לע"מ

תקשורת, ראוי כי מבחנים אלו יתבססו על אמות מידה איכותניות ולא דווקא כמותיות או צורניות. עוד יש ליתן את הדעת לתכלית הפונקציונלית שבתעודת לע"מ ולנגישות וההכרה הנלווית לאחידה בה. בהקשר זה – זכאויות נלוות או זכאויות התלויות באחידה בתעודה (כמו למשל האפשרות לקבל היתר עיון כללי בתיקי בתי משפט לעיתונאים – הנסמכת בדרך כלל על זכאות לתעודת לע"מ), צריכות להיות שיקול אגב קביעת המדיניות ואמות המידה בקביעת הזכאות לתעודת לע"מ. בין היתר יש להתחשב בהיבט זה בזכויות החוקתיות של חופש העיסוק, חופש הביטוי והזכות לשוויון וליחס הוגן ושיוויוני מהשלטון. עוד יש להביא בחשבון עקרונות על בדמוקרטיה ליברלית לפיהם עיתונות חופשית בעלת נגישות שלטונית היא כלי מרכזי בייצוב וחזוק הדמוקרטיה והגשמת זכותו של הציבור לביטוי ולמידע. 2. בהקשר זה יוזכר כי מבחנים כמותיים או צורניים שאינם מעידים בהכרח על המעשה העיתונאי הגלום בפלטפורמה שמטעמה מתבקשת הזכאות לתעודה, ואשר ניתן לעמוד בהם באופן המעלה חשש של עקיפת התכלית המקורית של המבחן הכמותי, אינם מבחנים מוצלחים וראוי להימנע מהם. כך נכון הדבר באשר למספר כניסות לאתר או צפיות, מספר משתמשים ייחודיים וכו'. כן ראוי לשקול אף את העברת הסמכות להכרה בכלי תקשורת או בפרט העוסק בעשייה עיתונאית אל מחוץ לגדרי היחידה – כך שגורם מקצועי, בלתי תלוי וחוץ ממשלתי הוא זה שיקבע את הזכאות או את מבחניה. כך ניתן לחשוב על גופים דוגמת מועצת העיתונות או ועדה מקצועית של אישי ציבור בעלי בקיאות בתחום שתכריע בהתאם לאמות המידה שיגובשו אודות הזכאות לתעודה. 3. הדרישה המופיעה בכללים כיום לפיה באשר לעובד באמצעי תקשורת או לפרילאנסר קיים צורך להוכיח כי עיקר עיסוקו בעיתונות או במקצועות התקשורת, היא דרישה שאין בה מידתיות או רלוונטיות ומבחן עיקר העיסוק אינו מבחן מתאים לבחינת העוסקים בעשייה עיתונאית, בין כשכירים במסגרת אמצעי תקשורת, בין אם נכותבים חופשיים ובין אם כפועלים במסגרות עצמאיות. המבחן היחיד שאמור להיות תקף לעניין זה הוא מבחן מהותי של פעולה עיתונאית או של מעורבות במעשה עיתונאי. באשר לשכירים ופרילאנסרים הפועלים במסגרת כלי תקשורת ממוסד או בעבורו, יש להסתפק לעניין זה באישור מטעם אותו כלי תקשורת שיינתן ככל שיש צורך בתצהיר. באשר למפעילים עצמאיים של פלטפורמות תוכן, גם כאן ניתן לקולל מנגנון של הצהרות ומבחני סף מינימאליים, כמו גם תקופת אכשרה במסגרתה תוענק תעודה זמנית. 4. מרשם בעלי התעודות וכלי התקשורת במסגרתם הם פועלים, צריך להיות פתוח ופומבי ומונגש לציבור. גם אירועים הנוגעים	
---	--

ריכוז פניות לוועדה המייעצת לבחינת כללי לע"מ

		לשלילת תעודות צריכים לבוא לידי ביטוי במרשם ולזכות בפומביות והנגשה יזומה מצד לשכת העיתונות. יש להתאים לשם כך את טפסי ההודעה והבקשה כי שכבר נמסר בעבר שיעשה על ידי לשכת העיתונות בתשובה לבקשות חופש מידע בנושא זה. ישמח להופיע בפני הוועדה
אסנת טרבלסי	יו"ר פורום היוצרים הדוקומנטריים	תיעשה הבחנה בין אמצעי תקשורת חדשותי, העונה להגדרות הקיימות כיום בכללים עבור "אמצעי תקשורת", לבין "אמצעי תקשורת אחר", ובכללו גופי שידור ו/או הפקה של תוכן דוקומנטרי, תכניות תחקיר ו/או סרטים ו/או כתבות משודרות. "סרט" – בלבד שהוקרן בפסטיבל סרטים ו/או ערוץ שידור מוכר. "כתבה" – ובלבד שהוקרנה בערוץ שידור מוכר ו/או באתר אינטרנט מוכר. 2. תחת "מקצועות התקשורת" יתווסף המקצוע יוצר דוקומנטרי ו/או תחקירן דוקומנטרי. להגדרת "יוצר דוקומנטרי" מוצעת ההגדרה: משתתף חופשי שכיר / עצמאי העוסק בהפקה של תכניות תחקיר ו/או סרטים ו/או כתבות משודרות יהיה נושאן אשר יהיה, בעוד הוא עומד בסעיפים הבאים: א. הוכח להנחת דעת הלשכה כי המבקש עוסק לאורך השנים בתוכן משודר מסוג הסרט הדוקומנטרי ו/או כתבות עבור תכניות טלוויזיה, גם כשאלו אינן פרנסתו העיקרית ובלבד שנעשו בתדירות הקבועה בסעיף. ב. יש בידו של המבקש להציג הזמנת עבודה מן השנה האחרונה מ"אמצעי תקשורת אחר" לעשיית כתבה ו/או סרט דוקומנטרי. ג. יראו את המבקש כמי שעסק בעשיית סרטים ו/או כתבות לטלוויזיה אם לכל הפחות יצר סרט אחד לארבע שנים ו/או כתבה אחת לשנה. ע"ר 580318590 פורום היוצרים הדוקומנטריים ע"ר f_doc@zahav.net.il : סינמטק תל אביב ת.ד. 20337 מ. 6120202 טל: 03-6966299 פקס: 053-7976626 אי-מייל לחלופין- יש בידו להציג התקשרות לאורך זמן עם חברת הפקה ליצירת הסרט ו/או הכתבה גם אם עשייתן חרגה מזמנים אלה. (משתתף חופשי) יתווסף תחום היצירה 3 Freelancer. בכל הסעיפים העוסקים בעיתונאי הדוקומנטרי לתחום החדשות. 4. פורום היוצרים הדוקומנטריים, כארגון הגג של יוצרי התעודה בישראל, יחשב לצורך קבלת התעודה למערכת / "אמצעי תקשורת אחר"